ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **MgA. M. J.,** zast. JUDr. Liborem Koňaříkem, advokátem se sídlem Nad Lánem 1206/1, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o návrhu na obnovu řízení ve věci sp. zn. 72 Ad 16/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 7. 2017, č. j. 72 Ad 24/2017 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byl jako nepřípustný dle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnut jeho návrh na obnovu řízení ve věci sp. zn. 72 Ad 16/2015. Výrokem II. bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Předmětem sporu je otázka, zda usnesení krajského soudu o odmítnutí návrhu na povolení obnovy řízení bylo či nebylo zákonné.

[3] V posuzované věci návrh stěžovatele směřoval proti rozsudku krajského soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 72 Ad 16/2015 - 95, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2015/62079-421/1, ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Stěžovatel se domáhal obnovy řízení, jehož předmětem bylo přezkoumání rozhodnutí

správního orgánu, nikoli ochrana před zásahem správního orgánu nebo věc politických stran a politických hnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 4 Ads 131/2012 - 21 a ze dne 29. 6. 2016, č. j. 6 Ads 78/2016 - 36). S ohledem na uvedené jej krajský soud dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustný odmítl.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření ke kasační stížnosti

[4] Stěžovatel brojí proti usnesení krajského soudu kasační stížností dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s.

[5] Nezákonnost usnesení dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spatřuje v tom, že v dané věci se jedná a musí jít nejdříve o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu a teprve v případě povolení obnovy a zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu může dojít k nápravě, tj. ochraně stěžovatele před zásahem správního orgánu. Právě pro následnou ochranu stěžovatele před zásahem správního orgánu neměl být návrh na obnovu řízení odmítnut s odůvodněním, že předmětem návrhu na obnovu řízení bylo přezkoumání rozhodnutí správního orgánu. Naopak povolením obnovy dojde k odstranění nezákonnosti a vad řízení a následným rozhodnutím ve věci mohlo dojít k naplnění § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. ochrany před zásahem správního orgánu.

[6] Tím, že krajský soud věc odmítl a vůbec se nezabýval skutečnostmi uvedenými v návrhu, došlo k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a následně k vadám řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Pro tyto důvodně vytýkané vady měl krajský soud povolit obnovu řízení a rozhodnutí správního orgánu zrušit.

[7] Skutečnosti a důkazy uvedené v návrhu na obnovu řízení, které krajský soud nezkoumal a nevyhodnotil ve všech souvislostech a které bez své viny žalovaný (zřejmě myšlen stěžovatel, pozn. NSS) nemohl použít v původním řízení, kdy zejm. bylo rozhodnuto jinak o předběžné otázce, a to v rozporu s § 57 odst. 1 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, kdy tyto skutečnosti a důkazy mohly zcela evidentně přivodit pro stěžovatele příznivější rozhodnutí ve věci, teprve mohly vést k naplnění jeho skutečné ochrany před zásahem správního orgánu. Jelikož se krajský soud nezabýval skutečnostmi uvedenými v odmítnutém návrhu na obnovu řízení, nemohlo dojít k naplnění § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[8] Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil tak, že se ztotožnil s napadeným usnesením krajského soudu, z něhož citoval. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a odst. 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Soud předesílá, že dle jeho konstantní judikatury (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS) v případě usnesení o odmítnutí návrhu lze podat kasační stížnost pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Soud se proto může (a musí) zabývat toliko zákonností odmítnutí návrhu stěžovatele, a to v rozsahu jím vznesených stížnostních námitek, případně (s ohledem na § 109 odst. 4 s. ř. s.) nad jejich rámec z úřední povinnosti i důvody pro zmatečnost řízení před soudem, jež vyústilo v rozhodnutí o odmítnutí návrhu, dále vadami tohoto soudního řízení, které mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci a případnou nepřezkoumatelností rozhodnutí krajského soudu. S ohledem na uvedené se tedy soud zabýval těmi námitkami, jež jsou podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[12] Stěžovatel se v nyní projednávané věci domáhal povolení obnovy řízení ukončeného rozsudkem krajského soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 72 Ad 16/2015 - 95, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2015/62079-421/1. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 4. 9. 2015, č. j. OLA-8179/2015-BE, jímž byl stěžovatel ode dne 5. 8. 2015 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.

[13] Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému buď v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu [písm. a)], nebo ve věcech politických stran a politických hnutí [písm. b)]. Jedná se o taxativní výčet soudních řízení, kde je obnova řízení ze zákona přípustná; *a contrario* z toho vyplývá, že návrh na obnovu řízení není přípustný v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.; takový návrh soud odmítne dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Ads 91/2016- 41 a ze dne 29. 6. 2016, č. j. 6 Ads 77/2016 - 39).

[14] Posuzovaný návrh na obnovu řízení směřoval proti rozsudku, který byl vydán v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., a proto s ohledem na shora uvedené byl návrh nepřípustný. Za takové situace musí příslušný soud návrh na obnovu řízení odmítnout, aniž by ho věcně projednal, dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. krajský soud se nemůže vůbec zabývat blíže skutečnostmi a důkazy uvedenými v návrhu. Krajský soud tedy postupoval v souladu s dikcí zákona a jeho postupu nelze v tomto směru ničeho vytknout.

[15] Stěžovatel účelově přizpůsobuje určitou část § 114 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnosti, při své argumentaci konkrétně používá pouze slovní spojení *„o ochraně před zásahem správního orgánu.“* Tímto způsobem stěžovatel v podstatě ignoruje zbylou část § 114 odst. 1

s. ř. s., z níž jednoznačně plyne, že obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu (zdůrazněno NSS). Pouze v případě, že by bylo v předcházejícím řízení rozhodováno o zásahové žalobě, což nebyl posuzovaný případ, mohl by být návrh na obnovu řízení za splnění dalších zákonem stanovených podmínek věcně projednán.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu